

ת"פ 15336/08/15 - מדינת ישראל נגד עיד עבודה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

5 במאי 2016

ת"פ 15336-08-15 מדינת ישראל נ' עבודה (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד גנית אטיאס

נגד

עיד עבודה (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י בא-כוחו עו"ד שאול דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה והחזקת סמים לצריכה עצמית.

על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 26.10.14 בבית המשפט השלום לתעבורה בב"ש, הורתה כב' השופטת ג'רבי בתיק אשר מספרו ת"פ 606-08-14 על פסילת רישיונו של הנאשם למשך 24 חודשים מיום מתן גזר הדין.

ביום 30.7.15, בשעה 19:30 נסע הנאשם ברכב מסוג מיצובישי בכביש 40 מכיוון צומת רמת חובב לצומת אוהלים עת שהשוטר אבירם מיכאלי כרז לנאשם לעצור את הרכב, הבהב עם אורות הרכב, אולם הנאשם סירב לעצור. במעמד זה נהג הנאשם בדרך ציבורית באופן שסיכן חיי אדם בכך שעקף רכבים נסע במהירות תוך שהוא גורם לרכבים לסטות מנתיבם. הנאשם הגביר את מהירות הרכב ובשלב מסוים הסיע את הרכב לשטח שם נמשך המרדף אחריו עד אשר הרכב התהפך ונעצר. בתחנת משטרת עיירות בוצע חיפוש על גופו של הנאשם. במועד זה החזיק הנאשם בכיס חולצתו סם מסוג חשיש במשקל של 2.6 גרם לצריכתו העצמית.

במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש ובטרם הושמעו טיעוני הצדדים, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקינן בנאשם כבן 45, תושב ביר הדאג', גרוש פעמיים ואב לארבעה ילדים בטווח הגילים 5-14.5 שנים. בטרם מעצרו התגורר בגפו ביישוב, לא עבד והתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשם מסר כי אינו עובד במשך שנים מאחר ולתפישתו נעדר כישורים תעסוקתיים בשים לב לכך שמעולם לא רכש מקצוע באופן פורמאלי ונשר ממסגרת החינוכית עוד בגיל צעיר בעידוד הוריו אשר חפצו בסיועו בגידול המרעה. הלה ציין כי התקשה להשתלב בעבודות שונות לנוכח הקושי בקריאה וכתיבה.

באשר למשפחת מוצאו - מצוין כי הנאשם הנו השלישי מבין שבעת אחיו בטווח הגילאים 50-32 שנים. הוריו נפטרו. הנאשם תיאר מערכת יחסים מרוחקת רגשית עם משפחתו. לדבריו, הוריו השתמשו באלימות כלפיו כאקט חינוכי וגם שניים מאחיו ועל כן נהג להיעדר מביתו ולשוטט ברחובות. שם הכיר אוכלוסייה שולית אשר באמצעותה נחשף לחומרים משני תודעה. בהמשך נישא בשידוך לבחורה שאותה לא אהב ועימה הקים משפחה. הלה תיאר את מערכת היחסים עם זוגתו כמאופיינת בקונפליקטים וזאת עד שהתגרשו. הוא נישא לאישה נוספת אשר גם ממנה התגרש בהמשך.

באשר לביצוע עבירות נשוא כתב האישום דנן - הנאשם ציין כי במועד ביצוען נסע לב"ש על מנת להיפגש עם ידידתו וכי נשא סמים על מנת לצרוך אותם יחדיו. הלה ציין כי פעל ללא שיקול דעת ומצר על כך. הלה ציין כי היה תחת השפעת אלכוהול ועל כן הגיב באופן תוקפני.

הנאשם מסר כי החל להשתמש בחומרים משני תודעה, סמים ואלכוהול, בהיותו כבן 20, כאמצעי להתמודדות עם חוויות רגשיות אותן עבר. הלה ציין כי בעקבות התקרבות לדת מזה כ-4 חודשים הפסיק לצרוך חומרים ממכרים. שירות המבחן ציין בפני הנאשם הערכתו כי למרות הפסקתו הלה עלול לשוב להשתמש בחומרים אלו ועל כן הוצע לו טיפול בקהילה סגורה. הלה סירב והתמקד ברצונו לסיים את ההליך המשפטי ולשוב לילדיו. יצוין כי גם בתיקיו הקודמים הוצע לו לעשו כן וגם אז סירב לכך.

שירות המבחן מונה את מכלול גורמי הסיכון להישנות התנהגות פלילית ובכלל זאת, העדר מערכות תמיכה, העדר יציבות במספר מישורים בחייו, אבטלה, עבריינות ושימוש בחומרים משני תודעה, תפיסה קרבנית, קושי בחינה פנימית לדפוסיו המכשילים נטייה לאימפולסיביות וכן אי נטילת אחריות על מעשיו תוך השלכת האחריות על גורמים חיצוניים. במצב דברים זה, סבור שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לשילוב הליך טיפולי ועל כן לא ניתנה המלצה שיקומית.

טיעוני הצדדים:

באת-כוח המאשימה בטיעוניה לעונש שהוגשו בכתב הפתה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם. בהתאם לתיקון 113, הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. בגדרי המתחם ביקש ליתן הדעת לעברו הפלילי והתעבורתי וביתר שאת הפנה לכך שהלה ביצע את המיוחס לו כעבור מספר ימים מיום שחרורו מהרשעתו הקודמת. כמו כן, בהתאם לאמור בתסקיר ציין כי בתיק זה לא מתקיים שיקולי שיקום אשר בעטיים ראוי לסטות מטה ממתחם הענישה לו עתר. בנסיבות אלו עתר להטלת עונש מוחשי ומרתיע לצד ענישה נלווית.

מנגד, בא-כוח הנאשם בראשית דבריו הפנה לכך שלנאשם היסטוריה פסיכיאטרית אשר כלל לא הוזכרה בתסקיר. בעניין זה הגיש חוות פסיכיאטרית מיום 12.8.15 שהתקבלה בעניינו במסגרת הליך המעצר. בעניין זה ציין כי שילובם של בעיותיו הפסיכיאטריות והשימוש בחומרים משני תודעה הם שהובילו אותו לנהוג כפי המתואר בכתב האישום.

באשר למעשים - ציין כי הנאשם נטל רכב של אחר ברשות וכי בסופם של הדברים לא נגרם נזק לא לרכוש ולא לגוף. באשר לעושה-הפנה לכך שהמדובר בנאשם כבן 45 אשר נעדר מעטפת משפחתית ולמעשה חי בגפו. הלה מתקיים מקצבאות המל"ל ואין לו בית של ממש. נוכח הודאתו ונוכח נסיבות חייו הקשות עתר שלא למצות את הדין עמו ולהסתפק בתקופת מעצרו, קרי - שמונה חודשים וכן להפעיל את המאסר המותנה בחופף לעונש שיוטל בתיק זה. הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא-כוחו ומסר כי יש לו ארבעה ילדים קטנים אותם מעניין לגדלם. עוד ביקש כי בית המשפט ינהג בו במידת הרחמים ויסתפק בימי מעצרו.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. על-פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (29.10.2014), כדי להכריע בסוגיה על בית המשפט להשתמש ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד.

יישום האמור לעיל הביאני בנסיבותיו של תיק זה לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשיו של הנאשם. המדובר במעשים שמבוצעים ברצף כרונולוגי, המדובר במעשים שחלקם מבוצעים במקביל, כאשר יש ואותה התנהגות מקימה במקביל מספר עבירות. יצוין כי אף עבירת החזקת הסמים הינה כנגזרת מחיפוש אשר נערך בעקבות עבירות התעבורה ועל כן אף עבירה זו נכללת באותו מתחם.

על-פי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות התעבורה, פגע הנאשם בערכים מוגנים של ביטחון הנהגים בכביש והולכי הרגל. לא אחת חזרו בתי המשפט והדגישו את חשיבות המלחמה בקטל בדרכים על מנת להגן על חייהם של נהגים והולכי רגל בכבישי הארץ ועל זכויות כלל הציבור לנ"ג דרכים בטוחות. נקבע כי על בית המשפט להעלות תרומתו למאבק בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות השתתפות ענישה מחמירה על עברייני התעבורה, ויפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 1211/12 **אברהם ישראלי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (15.02.2012):

"במקרה דנן, חשיבותה של ענישה מחמירה אינה מתמצית אך בהרתעת הרבים, אלא גם במניעת סיכון לבאי הדרך. לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן ובפסק הדין הקודמים, לא מצאתי כי יש לשנות מן העונש שהוטל. ציינתי בעבר, כי 'עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת [...]"

עמוד 3

ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור' (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) - פסקה ז). ובמקום אחר נאמר:

'נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

במקום אחר, מכנה בית המשפט העליון את עברייני התנועה הסדרתיים "פצצות מתקתקות" של ממש שלא ניתן לדעת מתי הן תתפוצצנה:

"עבריו תעבורה סדרתי עלול להיות בגדר 'פצצה מתקתקת' לבאי הדרך, שאין לדעת אימתי תתפוצץ ומה מידת הנזק שיגרם כתוצאה מכך... נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש" (רע"פ 2221/11 שאול הראל נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.03.2011)).

סקירת הפסיקה הנוהגת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה מגלה כי העונשים המוטלים על הנאשמים נעים על פני קשת רחבה, החלה מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, שיכול שיגיעו אף ל-12 חודשים. עוד ניתן ללמוד כי בנסיבות קלות מתחם העונש ההולם מתחיל מעונשים צופי פני עתיד, ובנסיבות מחמירות יש ויתחיל מחצי שנה ואף למעלה מכך:

ברע"פ 8013/13 מסעוד נגד מדינת ישראל, אישר בית המשפט העליון את מתחם העונש הראוי אשר נקבע בבית משפט השלום, ואשר **נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר גם את **עונש המאסר בפועל למשך 12 חודשים** אשר הוטל על הנאשם בעל עבר תעבורתי מכביד ואשר הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף יותר מ-12 חודשים. לא זו אף זו, אלא שנקבע כי עונש זה אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות;

בעפ"ת (מחוזי באר שבע) 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל, (טרם פורסם), קבע כב' השופט ט' חיימוביץ' כי: "מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה";

בעפ"ת (מחוזי באר שבע) 43966-08-13 ח'אלד זידאן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (21.01.2014) קבע בית המשפט המחוזי, אשר דן בעניינו של נאשם בעל עבר תעבורתי מכביד אשר הורשע בעבירה של נהיגה בפסילה כי **מתחם העונש ההולם באשר לתקופת פסילת רישיון הנהיגה, נע בין שישה חודשים לחמש שנים**;

ברע"פ 4477/11 **נחמן נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (16.06.2011), אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר בפועל **ופסילת רישיון נהיגה למשך 61 חודשים**, אשר הוטל על הנאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון בתוקף, בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח ונהיגה ללא רישיון רכב;

בעפ"ג 59064-02-16 **שושן נ' מדינת ישראל** (מחוזי באר שבע) דחה בית המשפט ערעור על חומרת עונש מאסר בן שמונה חודשים שהושת על נאשם בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה (טוסטוס) והחזקת סם לצריכה עצמית. בתיק זה דובר במי שלחובתו עבר תעבורתי ופלילי מכביד;

סקירת הפסיקה בנוגע **לעבירות של נהיגה בפזיזות** מלמדת אף היא על החומרה הגלומה בעבירות בכגון דא, וכנגזרת מכך העונשים שיש להשית לצורכי גמול והרתעה. כפי שיפורט להלן, פעמים רבות העונשים הינם עונשי מאסר של שנה ויותר;

בעפ"ג 11059-04-15 אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצעיר בן 19 ללא הרשעות קודמות (הגם שביטל את עונש הקנס) שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר;

בפסק הדין ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט, 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. נסיבות ביצוע העבירות שם לא כללו פגיעה ברכוש או באדם;

בפסק הדין ע"פ 5691/09 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בן 24 חודשים על שוהה בלתי חוקי בגין עבירות דומות, שכללו גם פגיעה בניידת משטרה;

בפסק הדין רע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר בית המשפט העליון עונש בן שנתיים מאסר בפועל, על נאשם שהורשע בעבירות דומות, גם שם תוך כדי ניסיון להימלט מן הדין;

עוד ר' ע"פ 8703/08 **חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין עבירות דומות, ת"פ 34708-07-10, בו נדון נאשם בגין עבירות דומות, בנסיבות קלות יותר, לעונש מאסר בן 18 חודשים בפועל, וכן ת"פ 12770-06-09 **מדינת ישראל נ' אשרף**;

בעפ"ג 60665-01-16 **אבו קביטה נ' מדינת ישראל**, הפחית בית המשפט המחוזי מ-13 חודשים מאסר בפועל ל-11 חודשים מאסר בפועל, נאשם ללא הרשעות קודמות, שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של הסעת שב"ח ונהיגה פוחזת במדרג הבינוני-נמוך.

באשר לעבירת הסמים - הערך החברתי המוגן העומד בבסיסה הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת הסמים לשימוש עצמי נעה בין עונשים צופה פני עתיד ועד מספר חודשים בודדים אשר יכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שירות כפוף לחוות דעת מאת הממונה ור' בעניין זה בת"פ 26406-10-11 **מדינת ישראל נ' איוון סיפל** (30.1.12); ת"פ 15014-09-10 **מדינת ישראל נ' בדיר** (13.7.11); ת"פ 44460-12-10 **מדינת ישראל נ' מוחמד חאג' יחיא** (15.6.11); ת"פ 1431-09-09 **מדינת ישראל נ' יהונתן כוגן** (4.5.10).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית. ראשית, עסקינן במי שנוהג בכביש ראשי ובשעת ערב (בשים לב לכך שמדובר בחודש יולי). הנאשם נוהג ברכבו חודשים ספורים לאחר שהושת עליו עונש פסילה בן 24 חודשים על-ידי כב' השופט גרבי. מהתסקיר עולה כי מטרת הנסיעה הייתה ביקור ידידה בעיר באר שבע עימה חפץ לצרוך סמים. נמצא כי הנאשם חוטא בעבירה פלילית אחת על מנת לבצע עבירה פלילית אחרת. נמצא כי הנאשם בשל סיבה של מה בכך מסכן עצמו ואת סביבתו, אווז בהגה ונוסע לעבר ידידתו. בכך יש כמובן להבדיל את עניינו תכלית שוני ממי שאפילו ביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עשה זאת עקב צורכי חירום. בכך יש ללמד על חוסר התובנה של הנאשם בדבר הפסול במעשיו והזלזול הבוטה כלפי בית המשפט והוראותיו.

בכך לא מתמצים מעשיו הפליליים של הנאשם שכן לאחר ששוטר מבחין בנהיגתו ומאותת לו לעצור, הלה מסרב לעשות כן, וחלף כך נוסע במהירות, עוקף כלי רכב וגורם לכלי הרכב לסטות מנתיבם. הנאשם מגביר את מהירותו, ובשלב מסוים נכנס אל תוך השטח, שם ממשיך בהימלטותו. האירוע מסתיים לא בשל כך שהנאשם מיוזמתו חדל מאותה נהיגה פרועה, אלא בשל כך שבשלב מסוים רכבו **התהפך** ונעצר.

כפי הנלמד, אין המדובר בנהיגה קצרה אלא נהיגה שנמשכה על-פני פרק זמן רב יחסית, במהלכה עמדו המשתמשים בכביש בפני סיכון ממשי. הלכה למעשה הסיכון התממש, למזלו של הנאשם - כפי הנראה ללא חבלות ממשיות, כאשר רק רכבו של הנאשם היה מעורב באותה התהפכות. יש בתאונה זו כדי ללמד על חוסר השליטה של הנאשם ברכב והאופן הפוזז בו נהג. במהלך חיפוש, ובהמשך למתואר לעיל, נמצא כי הנאשם החזיק בכיס חולצתו סם מסוג חשיש במשקל 2.6 גר' לצריכתו.

אכן, לא יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים, וזאת חרף כך שבמסגרת דבריו לפסיכיאטר המחוזי, וכן לקצינת המבחן, ציין כי השתמש בסמים לפני האירוע (עמ' 2, פסקה רביעית לחוות הדעת הפסיכיאטרית), וכי נהג באופן תוקפני, ואינו זוכר את כל פרטי האירוע נוכח השפעת האלכוהול (ר' עמ' 2, פסקה 3 לתסקיר). בין כך ובין כך, השילוב של מי שנוהג בזמן פסילה, לצורך עישון סמים עם ידידתו ונמלט מהשוטרים עד להתהפכות רכבו הינו שילוב "לא מוצלח" שיכול בנקל להסתיים בתוצאות קטלניות. עוד בהקשר לנזק הפוטנציאלי, הרי שמעבר לכל שתואר

לעיל יש להקדים המאוחר ולציין כי עסקינן בעבריו תעבורה רציוויסט, שהוכיח בעליל כי אינו נוהג בהתאם לחוקי התנועה, וזאת כפי שיפורט בהמשך.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו נע בין 11 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שקבעתי ולקולא, יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם והבעת החרטה אשר יש בהם כדי לחסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם הכוללים בין היתר, ילדות קשה בה חווה אלימות מצד הוריו ואחיו, נשירה מספסל הלימודים בגיל צעיר לצורך סיוע בפרנסת המשפחה, התמכרות רבת שנים לסמים, גירושם וכן מצב כלכלי קשה. לכך יש להוסיף כי בשל אותה התמכרות רבת שנים הדבר נתן את אותותיו גם במצבו הנפשי, והנאשם אושפז לא אחת בשל היותו במצב פסיכיאטרי לאחר שימוש בחומרים משני תודעה. זאת בהצטרף לאבחנתו כמי שסובל ממחלה סכיזו-אפקטיבית.

מנגד ולחומרה, יש ליתן משקל לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם. אשר לעברו הפלילי, אין לומר כי עברו הפלילי מכביד. יחד עם זאת, יש ליתן הדעת כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות שעניין עבירות רכוש וסמים, אם כי אלו אינן במדרג הגבוה, ורובן ישנות. הגם כך, יש ליתן הדעת כי אך ביום 14.7.15 הושת על הנאשם על-ידי מותב זה עונש מאסר בן ארבעה חודשים מיום מעצרו (20.4.15). הנאשם מבצע את המיוחס לו כשבועיים בלבד לאחר מתן גזר-דין זה, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן חמישה חודשים שהינו בר-הפעלה בעניינו.

לא זו בלבד, וביתר שאת (נוכח טיב העבירות המיוחסות לנאשם), הרי שעניין לנו בעבריו תעבורה רציוויסט שלחובתו **58 הרשעות קודמות**, אמנם חלק מהן עבירות טכניות אך לא רק. משקל לא מועט יש ליתן לעובדה כי בין שלל הרשעותיו קיימות גם שתי הרשעות שעניין נהיגה בשכרות, אי-ציות לאור אדום, אי-ציות לתמרור "עצור", מהירות מופרזת, הימנעות משימוש בחגורות בטיחות ועבירות תעבורה נוספות. כך גם עולה כי הנאשם סבור שנהיגה ברכב עם רישיון נהיגה ורישיון רכב תקפים הינה בגדר המלצה בלבד, וזאת על רקע ריבוי העבירות בכגון דא.

אשר לשיקולי שיקום, תיק זה מהווה המחשה ברורה לקוטביות בין הצורך הברור של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, נוכח שימוש אינטנסיבי רב שנים בחומרים משני תודעה, אל מול חוסר מודעותו הבסיסית למצבו, וחוסר נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך גמילה כזה או אחר. בהקשר לכך, הנאשם בעצמו מאשר בפני שירות המבחן והפסיכיאטר המחוזי כי חומרים אלו הם שמביאים אותו "לעשות שטויות", ולא בכדי שירות המבחן אף מציין כי ישנה חשיבות רבה לשילובו בהליך טיפולי. הנאשם סירב לאפשרות זו והתמקד אך בסיום ההליך נגדו ובשיבה לילדיו. להשלמת התמונה יצוין כי שירות המבחן אף סבור כי בהעדר מערכת תמיכה, אבטלה, תחושת קרבת ונחיתות, הלה יכול, במצבי תסכול, לפעול באופן אגרסיבי ופורץ גבולות.

המפורט בכתב האישום, יחד עם עברו הפלילי, עברו התעבורתי והיעדרו של הליך טיפולי מתבקש, מחייבים מתן משקל

מוחשי לשיקולי הרתעת היחיד וכן שיקולי מניעה, בגדרי המתחם אותו קבעתי.

אשר לקיומו של המאסר המותנה, על דרך הכלל, בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין ובהתאם לפסיקה יש לרצותו במצטבר לכל עונש אחר. בעניינו של הנאשם, נוכח הודאתו, משכו של המאסר שיושת עליו בגין תיק זה, ויתר מאפייניו, ולו לפנים משורת הדין, מרביתו של המאסר המותנה יהיה בחופף לעונש המאסר.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 30.7.15;
- ב. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן חמשת החודשים מת"פ 41751-04-15, כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף. בסך-הכול יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 30.7.15;
- ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון או פשע;
- ד. שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות שעניינן נהיגה פוחזת ברכב או נהיגה בזמן פסילה;
- ה. 18 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זאת תחול מיום שחרורו, ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל על הנאשם;
- ו. עשרה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה לפי סעיף 338 לחוק א(1) לחוק העונשין;
- ז. 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.1.17.

ניתן צו כללי למוצגים: סמים - להשמיד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ז בניסן התשע"ו, 5/5/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט